

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena, Boico Victor, Catan Liliana, Guzun Ion,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Roibu Vasile în numele inculpatului Bulancea Andrei, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Bulancea Andrei XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 27.04.2018 – 26.04.2019 (prima instanță);
2. 17.06.2019 – 07.11.2019 (instanța de apel);
3. 29.01.2020 – 30.06.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 26 aprilie 2019, Bulancea Andrei, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, a fost achitat pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Bulancea Andrei, prin rechizitoriu se învinuiește că, la data de 06 decembrie 2017, aproximativ la ora 21:30, aflându-se în apropiere de marketul de la stația de alimentare cu combustibil „Lukoil” din s. Pîrlița, r-nul Ungheni, adică într-un loc public, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, încălcând grosolan ordinea publică, din intenții huliganice, dorind să-și manifeste poziția de superioritate față de alte persoane, în cadrul unui conflict inițiat cu Țîlica Emilian, i-a aplicat acestuia multiple lovituri cu pumnii pe toată regiunea corpului, astfel cauzându-i ultimului conform raportului de constatare medico-legală nr.493 din data de 11.12.2017, vătămare corporală medie cu dereglarea sănătății de lungă durată sub formă de fractură intraarticulară a bazei falangei bazale a degetului 4 a mâinii stângi, excoriația din regiunea frontală.

Astfel, acțiunile inculpatului Bulancea Andrei au fost calificate de organul de urmărire penală în baza art. 287 alin. (1) Cod penal – *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței*

asupra persoanelor, acțiuni, care prin conținutul său se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Ungheni, Zaharia Ludmila, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bulancea Andrei să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și să-i fie numită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 850 unități convenționale, în conformitate cu art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită să i se adauge partea neexecutată a pedepsei sub formă de privare de a conduce mijloace de transport aplicată prin sentința Judecătorei Ungheni din 13.11.2017, invocând că:

- din probele administrate și examinate în ședința de judecată și anume: din declarațiile părții vătămate și a martorilor, rezultă cu certitudine că inculpatul Bulancea Andrei a realizat latura obiectivă a infracțiunii incriminate;

- probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată nu sunt argumentate și nu sunt indicate motivele admiterii sau respingerii lor: atât de învinuire, cât și de apărare;

- prima instanță urma să supună analizei toate probele examinate în ședință, indiferent de faptul că sunt cuprinse în cauza penală sau au fost prezentate de către părți direct în ședință;

- prima instanță a pronunțat o sentință care este contrară legii.

3 Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2019, s-a admis apelul declarat, s-a casat sentința în partea penală și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Bulancea Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 u.c. ceea ce constituie 30 000 lei;

În baza art. 85 Cod penal, prin adăugarea integrală la pedeapsa numită a părții neexecutate a pedepsei numite prin sentința Judecătorei Ungheni din 13.11.2017 sub formă de amendă în contul statului în mărime de 600 u.c., adică 30 000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe o durată de 3 ani.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, inculpatul Bulancea Andrei, la data de 06 decembrie 2017, aproximativ la ora 21:30, aflându-se în apropiere de marketul de la stația de alimentare cu combustibil „Lukoil” din s. Pîrlița, r-nul Ungheni, adică într-un loc public, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, încălcând grosolan ordinea publică, din intenții huliganice, dorind să-și manifeste poziția de superioritate față de alte persoane, în cadrul unui conflict inițiat cu Țîlica Emilian, i-a aplicat acestuia multiple lovituri cu pumnii pe toată regiunea corpului, astfel cauzându-i ultimului conform raportului de constatare medico-legală nr. 493 din data de 11.12.2017, vătămare corporală medie cu dereglarea sănătății de lungă durată sub formă de fractură intraarticulară a bazei falangei bazale a degetului 4 a mâinii stângi, excoriația din regiunea frontală.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal – *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni, care prin conținutul său se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.*

În continuare, instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpatului în comiterea faptelor sus indicate, este dovedită prin următoarea sistemă de probe veridice, concludente, pertinente și utile, care coroborează între ele, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate Țilica Emilian, care în ședința de judecată a instanței de fond a declarat că, cu Bulancea Andrei, sunt rude, la data de 06 decembrie 2017, seara, se afla la marketul de la stația de alimentare cu combustibil „Lukoil” din sat. Pîrlița, r-nul Ungheni, cu intenția de a servi o bere și a procura produse de tutungerie. Între el și Bulancea Andrei, a apărut un conflict, iar ultimul i-a aplicat mai multe lovituri în regiunea corpului, provocându-i dureri fizice și leziuni corporale.

- declarațiile martorilor Oboroc Mihail, Rădeanu Vasile, Savciuc Ion și Ostopovici Alexandru, Cantemir Gheorghe;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 07 decembrie 2017 cu planșa fotografică (f. d. 18);

- raportul de constatare medico-legală nr. 493 din data de 11.12.2017, potrivit căruia la Țilica Emilian s-a constatat: vătămare corporală medie cu dereglarea sănătății de lungă durată sub formă de fractură intraarticulară a bazei falangei bazale a degetului 4 a mâinii stângi, excoriația din regiunea frontală (f. d. 25).

Mai mult, instanța de apel a menționat că, prima instanță neîntemeiat a dispus achitarea lui Bulancea Andrei pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece prin probele mai sus indicate și apreciate de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care coroborează între ele, se demonstrează incontestabil faptul comiterii de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Roibu Vasile în numele inculpatului, care indică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței, invocând că:

- în instanța de apel nu au fost prezentate probe ce ar dovedi vinovăția inculpatului;

- nu au fost audiați martori, declarațiile cărora ar fi constituit o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului, ci dimpotrivă, martorii audiați în cadrul primei instanțe au confirmat cu desăvârșire nevinovăția lui Bulancea A. în comiterea infracțiunii incriminate. Martorii solicitați de acuzare și audiați au depus aceleași declarații ca și în prima instanță;

- instanța de apel a făcut trimitere doar la declarațiile lui Țilică E. care atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel a declarat, că nu ține minte detalii ale

conflictelor pe care le-a avut în seara respectivă la stația de alimentare cu carburanți;

- acuzarea nu a stabilit persoana pe nume Andrei cu care Țîlică E. ar fi avut conflict în seara respectivă până la conflictul cu Bulancea A. și nu a exclus posibilitatea căpătării leziunilor corporale stabilite la acela în timpul acelui conflict ori în urma căderilor lui Țîlică E. în magazinul din stația de alimentare „Lukoil”, fiind în stare de ebrietate avansată;

- acuzarea s-a bazat doar pe un raport de constatare medico-legală, în rezultatul căreia la Țîlică a fost stabilit: *„edem pronunțat al țesuturilor moi pe fața dorsală a mâinii stângi și fractură intra articulară a bazei falangei bazale a degetului 4 a mâinii stângi”*, însă acuzarea nu a solicitat numirea unei expertize medico-legală pentru a exclude posibilitatea primirii acestor leziuni în urma căderilor de la propria înălțime fiind în stare de ebrietate;

- nu s-a constatat cu certitudine cauzarea leziunilor corporale lui Țîlică E. anume de către Bulancea A. și acestea nu au apărut ca urmare a altui conflict ori în urma căderilor;

- nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală, care îi obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare;

- ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 Cod de procedură penală, lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil;

- instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese achitat. Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere a anumitor martori ai acuzării solicitați de părți.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Totodată, notează că recurentul își motivează contestația pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Mai indică că, instanța de apel în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelantului și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate, instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile incriminate.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului, recurentul invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs invocat, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma cazurilor specificate de recurent, Colegiul penal lărgit constată că acest temei nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, întemeindu-și soluția în baza probelor verificate și apreciate corect de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizie (f.d. 180-187), decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de casare totală a sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpatului Bulancea Andrei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, motivarea soluției corespunde dispozitivului deciziei, care este expus clar, or în speță instanța de apel corect a constatat că au fost administrate suficiente probe care confirmă prezența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, în acțiunile inculpatului Bulancea Andrei, fără ca instanța de apel să admită omisiuni sau erori de drept sau de fapt ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului descrise la pct. 4, se atestă că acesta primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, și în special că *„instanța de apel a făcut trimitere doar la declarațiile lui Țilică E. care atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel a declarat, că nu ține minte detalii ale conflictelor pe care le-a avut în seara respectivă la stația de alimentare cu carburanți, acuzarea nu a stabilit persoana pe nume Andrei cu care Țilică E. ar fi*

avut conflict în seara respectivă până la conflictul cu Bulancea A. și nu a exclus posibilitatea căpătării leziunilor corporale stabilite la acela în timpul aceluși conflict ori în urma căderilor lui Țîlică E. în magazinul din stația de alimentare „Lukoil”, fiind în stare de ebrietate avansată. Acuzarea s-a bazat doar pe un raport de constatare medico-legală, în rezultatul căreia la Țîlică a fost stabilit: „edem pronunțat al țesuturilor moi pe fața dorsală a mâinii stângi și fractură intra articulară a bazei falangei bazale a degetului 4 a mâinii stângi”, însă acuzaarea nu a solicitat numirea unei expertize medico-legală pentru a exclude posibilitatea primirii acestor leziuni în urma căderilor de la propria înălțime fiind în stare de ebrietate”, și astfel în opinia lui nu se confirmă vinovăția inculpatului Bulancea Andrei în comiterea infracțiunii de huliganism și că probele respective nu au fost apreciate corect conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit reține că nu pot fi acceptate aceste argumente, din considerentul că din decizia instanței de apel (f.d. 180-186), rezultă cert că toate probele administrate în prezenta cauză penală au fost apreciate de instanța de apel prin coroborare între ele, fiind reținut just ca demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului Bulancea Andrei în comiterea infracțiunii de huliganism, iar obiecțiile recurentului reprezintă doar opinia subiectivă greșită a acestuia, or instanța de recurs ordinar nu identifică vreun temei de a interveni prin prisma argumentelor invocate de recurent, în decizia instanței de apel, care este legală și întemeiată.

Totodată, în privința criticii că *”acuzaarea nu a solicitat numirea unei expertize medico-legală pentru a exclude posibilitatea primirii acestor leziuni în urma căderilor de la propria înălțime fiind în stare de ebrietate”*, Colegiul penal lărgit consideră că este irelevant, or în speță instanța de apel în temeiul probelor administrate a considerat demonstrate acțiunile huliganice săvârșite de inculpatul Bulancea Andrei într-un loc public, mai mult că pentru calificarea faptei în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, care prevede în dispoziție elementul calificativ *”însoțite de aplicarea violenței”*, este suficientă constatarea aplicării violenței, or huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe se cuprinde de dispoziția art. 287 alin. (1) Cod penal, unde nu este strict necesară să fie constatată gravitatea vătămarilor corporale.

Totodată, se conchide că instanța de apel a apreciat corect probele prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, expunându-se în decizie cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

La fel, din conținutul recursului ordinar declarat, reiese că recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, susținând că probele administrate nu demonstrează vinovăția inculpatului Bulancea Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol notează că nu poate fi acceptată această versiune, or

contravine constatărilor corecte a instanței de apel în prezenta speță privind vinovăția inculpatului Bulancea Andrei în comiterea infracțiunii incriminate, concluzii ce au fost întemeiate just pe cumulul de probe descris și apreciat de instanța de apel în decizia sa.

De asemenea, cu referire la alegațiile recurentului că "*nerespectarea jurisprudenței CtEDO și încălcarea prevederilor art. 24, 26 Cod de procedură penală, duce la încălcarea dreptului inculpatului la un proces echitabil, care obligă acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare. Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere a anumitor martori a acuzării solicitați de părți*", Colegiul penal lărgit reține că nu pot fi acceptate, fiind neîntemeiate, din considerentul că deși în speță prima instanță a pronunțat o sentință de achitare, instanța de apel a casat sentința în partea penală și a pronunțat o nouă hotărâre de condamnare, a reapreciat probele administrate în prima instanță, verificate prin citire în instanța de apel (f.d. 174-175), având în vedere și principiul liberii aprecieri a probelor stipulat în art. 27 Cod de procedură penală, cu respectarea rigorilor prevăzute în art. 101, 414, 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, totodată cu audierea pe viu în instanța de apel a inculpatului Bulancea Andrei (f.d. 171), precum și a părții vătămate Țilica Emilian (f.d. 170) și a martorului acuzării Cantemir Gheorghe (f.d. 169). Prin urmare, din aceste considerente Colegiul penal nu identifică vreun temei de a interveni în decizia instanței de apel prin prisma criticilor invocate de recurent.

Referindu-se la nerecunoașterea vinovăției, instanța de recurs mai invocă că inculpatul fiind interogat la urmărirea penală în prezența avocatului, ca bănuît (f.d. 37), ca învinuit (f.d. 66) a declarat că l-a tăvălit pe jos pe partea vătămată Țilica Emilian, ce se confirmă prin declarațiile părții vătămate Țilica Emilian din prima instanță (f.d. 103) și în instanța de apel (f.d. 170).

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că CtEDO în hotărârea sa din cauza Kashlev vs. Estonia din 26.04.2016, nu a reținut încălcarea art. 6 CEDO în cazul anulării de către instanța de apel a sentinței de achitare, în condițiile în care instanța de apel și-a motivat deosebit de riguros diferența de opinie în privința evaluării probelor de către prima instanță. Această diferență a rezultat în special din abordarea distinctă a celor două instanțe privind coerența sau discrepanțele pe care le prezentau probele și cu referire la mărturiile anumitor martori și interpretarea circumstanțelor infracțiunii ca întreg.

În acest sens, Colegiul penal lărgit atestă o situație similară și în prezenta speță, or după cum s-a specificat în argumentele prezentate supra, instanța de apel a respectat toate rigorile procesual penale impuse la o nouă judecare a cauzei și și-a motivat riguros și detaliat soluția adoptată.

Mai mult, Colegiul penal lărgit conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale particulare speței, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Roibu Vasile în numele inculpatului Bulancea Andrei împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Bulancea Andrei XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Boico Victor

Catan Liliana

Guzun Ion